

NESNADNÝ ÚKOL

Byl pátek, teplý jarní den a ničím se neblížil od ostatních. Snad jen nálov drobností. Mike, žák 5. třídy, šel ze školy domů a přemýšlel o do-
vácím úkolu ze slohu. Paní učitelka jim zadala, že mají napsat o tom,
čím by chtěli být až budou velcí. Jako malý kluk snil o tom, že bude
vojetářem nebo traktoristou. „To je ale příliš dětinské,“ pomyslel si.
No nic, „nechtě polohlasně,“ snad mě během víkendu ještě něco napad-
e. „V sobotu ráno, když Mike vstal, uvědomil si, že má práce mnoho
volání. Lékař, strojívedce, lékař nebo učitel. Ale nic z toho nebylo to,
co by opravdu chtěl jednou v životě dělat. „Práce nebude do slohu
nějak nesmyslná nebo šáň,“ zasmušel. Večer, když se díval v obývacím pokoji
a televizi, cítil, že se mu pomalu zavírají oči. Poslední, co byl scho-
ren vnímat, byla houkající siréna pod okny jejich paneláku a bliká-
cí světla z televize. V tu chvíli usnul a zdálo se mu sen. Mike
v hasičském obleku, přilbě a s dýchacím přístrojem vbíhá do hořícího
domu. Následují ho jeho spolupracovníci a kamarádi s nakaženými
laděnicemi a proudnicemi. V domě je slyšet křik, pláč a lidé panikaří.
Mike však zachovává jasnou hlavu a čistou mysl. Ví, co má dělat.
Zachraňuje osoby, zvířata a koprve potom majetek. Probíhá skrz pla-
meny a dým, v náručí nese pláčící dítě. Venku však dochází k ra-
stnému sledování, když Mike předává dítě jeho vystrašené mamince,
člověk se podarilo zachránit chvíli před ním. Mike vyhovává na tvá-
ři úsměv a věhá se zpět vstříc plamenům. Nemyslí na nic jiného než
o zachráněném životě. Na sebe vůbec nemyslí. Je to jeho povinnost a
ostuda. Spolu se svými kamarády zachrání všechny lidi z hořícího
domu. Když se vrací zpět k hasičskému vozu, Mike zahlédne v rohu
loděy přikřivení malí stěni. Věrame ho do náruče a povídá: „Bojoval, baby

číst být." Pejsek se k němu přibulí a oba vyjdou ven na ulici. K
Lihovi běží malá holčička a volá: „Pane hasiči, moje Vám děkuji, to je můj
?lák.“ Mike se usměje, je vyčerpaný, ale šťastný. Velitel zásahu volá
lou skupinu záchranců a řekne: „Chlapi, dobrá práce!“ Všichni nasednou
k hasičského auta a vrací se zpět na stanici. Vtom se Mike probudí. „To je ono,
všim, o čem budu psát,“ řekne rozhodně. „Až budu velký, chci se stát ha-
ičem! Není to jen obyčejné povolání, je to poslání! A i já chci být jednou čle-
nem záchranného týmu, jedním z těch, kteří dnes a denně nasazují své síly
pomáhají.“